

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 552/2016
12.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.П., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости приватне тужиље В.Г., поднетом преко пуномоћника адвоката Д.Д., против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 522/14 од 27.10.2015. године и Вишег суда у Лесковцу Кж 64/16 од 18.02.2016. године, у седници већа одржаној 12.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости приватне тужиље В.Г., поднет преко пуномоћника адвоката Д.Д., против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 522/14 од 27.10.2015. године и Вишег суда у Лесковцу Кж 64/16 од 18.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 522/14 од 27.10.2015. године окривљени С.П. је ослобођен од оптужбе да је учинио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ. Приватна тужиља је обавезана да суду на име паушала плати износ од 2.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 7.004,15 динара, као и да окривљеном на име трошкова кривичног поступка плати износ од 36.000,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде. Приватна тужиља В.Г. је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж 64/16 од 18.02.2016. године одбијена је као неоснована жалба пуномоћника приватне тужиље В.Г., а пресуда Основног суда у Лесковцу К 522/14 од 27.10.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је преко пуномоћника адвоката Д.Д. поднела приватна тужиља В.Г., због повреде закона из члана 439. тач. 1), 2) и 3) ЗКП, као и из свих других законских разлога и због повређеног и ускраћеног људског права у поступку које је зајемчено Уставом и Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане

пресуде и предмет врати на поновну одлуку или исте преиначи и утврди повреду закона.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је у ставу 3. истог члана предвиђено да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да су овлашћена лица за подношење овог ванредног правог лека Републички јавни тужилац, бранилац и окривљени који то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају захтев за заштиту законитости, преко пуномоћника адвоката Д.Д., поднела приватна тужила В.Г., на шта по закону није овлашћена, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП, донео одлуку као у изреци решења.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.